ترتیبها ۲۱ | آیاتها ۱۱۲

سُورَةُ الأَنبِيَاءِ

جزء ۱۷
حزب ۳۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
به نام الله مهر گستر مهربان

اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ۝١
نزدیک شده است برای مردمان حساب شان و ایشان در بی خبری روی گردانند ۱

مَا يَأْتِيهِم مِّن ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِم مُّحْدَثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ
نمی آید برای ایشان هیچ پندی از جانب پروردگارشان نوظهور مگر می شنوند آن را درحالی که آنها

يَلْعَبُونَ ۝٢ لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ ۗ وَأَسَرُّوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
مشغول بازی هستند ۲ سرگرم است دل هایشان و پنهان داشتند راز گفتن را آنان که ستم کردند

هَلْ هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ ۖ أَفَتَأْتُونَ السِّحْرَ وَأَنتُمْ
[و گفتند]نیست این[شخص] مگر آدمی مانند شما؟ پس آیا روی می آورید به جادوی[او] و حال آنکه شما

تُبْصِرُونَ ۝٣ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۖ
می بینید؟ ۳ گفت پروردگار من می داند هر سخن را که در آسمان و زمین باشد

وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝٤ بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلِ
و اوست آن شنوای دانا ۴ نه، بلکه گفتند خواب های پریشان است بلکه

افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ
دروغ بسته است آن را بلکه او شاعری است پس باید بیاورد برای ما نشانه ای را چنان که فرستاده شدند[با آن] پیشینیان

۝٥ مَا آمَنَتْ قَبْلَهُم مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا ۖ أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ
۵ ایمان نیاورد پیش از آنان [مردم] هیچ آبادی که هلاک ساختیم آن را آیا اکنون اینان ایمان می آورند؟

۝٦ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ ۖ فَاسْأَلُوا أَهْلَ
۶ و نفرستادیم پیش از تو مگر مردانی را که وحی می فرستادیم به ایشان پس بپرسید از اهل

الذِّكْرِ إِن كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝٧ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا
کتاب [آسمانی] اگر شما نمی دانید ۷ و قرار ندادیم ایشان را پیکر [هایی]

لَّا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ۝٨ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ
که نخورند طعام را و [نیز] نبودند جاودان ۸ سپس راست گردانیدیم با ایشان

الْوَعْدَ فَأَنجَيْنَاهُمْ وَمَن نَّشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ۝٩
وعده را پس نجات دادیم ایشان را و کسی را که خواستیم و هلاک گردانیدیم از حد گذرندگان را ۹

لَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝١٠
هر آینه فروفرستادیم به سوی شما کتابی را که در آن پند شماست پس آیا نمی دانید؟ ۱۰

وَكَمْ قَصَمْنَا مِن قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
و بسیار درهم شکستیم آبادی هایی را که بودند ستمکار پدید آوردیم بعد از آنها گروهی

ءَاخَرِينَ ﴿۱۱﴾ فَلَمَّآ أَحَسُّواْ بَأْسَنَآ إِذَا هُم مِّنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿۱۲﴾
دیگر را ﴿۱۱﴾ پس چون احساس کردند عذاب ما را ناگهان ایشان از آن می گریختند ﴿۱۲﴾

لَا تَرْكُضُواْ وَٱرْجِعُوٓاْ إِلَىٰ مَآ أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَٰكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ
مگریزید و برگردید به سوی جایی که آسودگی داده شد به شما در آن و به خانه هایتان باشد که شما

تُسْـَٔلُونَ ﴿۱۳﴾ قَالُواْ يَٰوَيْلَنَآ إِنَّا كُنَّا ظَٰلِمِينَ ﴿۱۴﴾ فَمَا زَالَت تِّلْكَ
پرسیده شوید ﴿۱۳﴾ گفتند وای بر ما هر آینه ما بودیم ستمکاران ﴿۱۴﴾ پس همواره همین

دَعْوَىٰهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَٰهُمْ حَصِيدًا خَٰمِدِينَ ﴿۱۵﴾ وَمَا خَلَقْنَا
فریاد ایشان بود تا وقتی که گردانیدیم آنان را درو شده ای خاموش و بی جان ﴿۱۵﴾ و نیافریدیم

ٱلسَّمَآءَ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَٰعِبِينَ ﴿۱۶﴾ لَوْ أَرَدْنَآ أَن نَّتَّخِذَ لَهْوًا
آسمان و زمین را و آنچه میان آنهاست بازی کنان ﴿۱۶﴾ اگر می خواستیم که بگیریم بازیچه ای را

لَّٱتَّخَذْنَٰهُ مِن لَّدُنَّآ إِن كُنَّا فَٰعِلِينَ ﴿۱۷﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِٱلْحَقِّ
هر آینه می گرفتیم آن را از نزد خود اگر می بودیم کنندگان [این کار] ﴿۱۷﴾ [نه،] بلکه می افکنیم حق را

عَلَى ٱلْبَٰطِلِ فَيَدْمَغُهُۥ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ ۚ وَلَكُمُ ٱلْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ
بر باطل پس در هم می شکند آن را پس ناگهان آن[باطل] نابود شود و وای بر شما از آنچه وصف می کنید

﴿۱۸﴾ وَلَهُۥ مَن فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَمَنْ عِندَهُۥ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
﴿۱۸﴾ و برای اوست هرکه در آسمان ها و زمین است و آنان که نزد اویند [فرشتگان] تکبر نمی کنند

عَنْ عِبَادَتِهِۦ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿۱۹﴾ يُسَبِّحُونَ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ
از عبادت او و خسته نمی شوند ﴿۱۹﴾ تسبیح می گویند شب و روز

لَا يَفْتُرُونَ ﴿۲۰﴾ أَمِ ٱتَّخَذُوٓاْ ءَالِهَةً مِّنَ ٱلْأَرْضِ هُمْ يُنشِرُونَ
درحالی که سستی نمی کنند ﴿۲۰﴾ یا اینکه گزیدند اله هایی از زمین که آنها زنده می کنند [مردگان را]

﴿۲۱﴾ لَوْ كَانَ فِيهِمَآ ءَالِهَةٌ إِلَّا ٱللَّهُ لَفَسَدَتَا ۚ فَسُبْحَٰنَ ٱللَّهِ رَبِّ ٱلْعَرْشِ
﴿۲۱﴾ اگر بودی در آنها [آسمان و زمین] اله هایی جز الله هرآینه هردو تباه می‌شدند پس پاکا الله پروردگار عرش

عَمَّا يَصِفُونَ ﴿۲۲﴾ لَا يُسْـَٔلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْـَٔلُونَ ﴿۲۳﴾ أَمِ
از آنچه وصف می کنند ﴿۲۲﴾ پرسیده نمی شود از آنچه می کند ولی از آنان پرسیده می شود ﴿۲۳﴾ یا اینکه

ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً ۖ قُلْ هَاتُواْ بُرْهَٰنَكُمْ ۖ هَٰذَا ذِكْرُ مَن مَّعِىَ
گرفته اند به جز او اله هایی را؟ بگو بیاورید دلیل خود را این است یاد کرد آنانی که با من اند

وَذِكْرُ مَن قَبْلِى ۗ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٱلْحَقَّ ۖ فَهُم مُّعْرِضُونَ ﴿۲۴﴾
و یادکرد آنانی که پیش از من بودند لیکن بیشترشان نمی دانند [سخن] حق را پس آنان روگردان اند ﴿۲۴﴾

وَمَآ أَرۡسَلۡنَا مِن قَبۡلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِيٓ إِلَيۡهِ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ

و نفرستادیم پیش از تو هیچ پیامبری مگر وحی می فرستادیم به سوی او که نیست هیچ الهی

إِلَّآ أَنَا۠ فَٱعۡبُدُونِ ﴿٢٥﴾ وَقَالُواْ ٱتَّخَذَ ٱلرَّحۡمَٰنُ وَلَدٗاۗ سُبۡحَٰنَهُۥۚ

جز من پس بپرستید مرا ۲۵ و گفتند گرفته است [الله] مهرگستر فرزندی را پاکا او

بَلۡ عِبَادٞ مُّكۡرَمُونَ ﴿٢٦﴾ لَا يَسۡبِقُونَهُۥ بِٱلۡقَوۡلِ وَهُم

لیکن [آن فرشتگان] بندگانی گرامی اند ۲۶ پیشی نمی گیرند از او در سخن و ایشان

بِأَمۡرِهِۦ يَعۡمَلُونَ ﴿٢٧﴾ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡ

به فرمان او کار می کنند ۲۷ می داند آنچه پیش روی ایشان است و آنچه پشت سرشان است

وَلَا يَشۡفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ٱرۡتَضَىٰ وَهُم مِّنۡ خَشۡيَتِهِۦ مُشۡفِقُونَ

و شفاعت نمی کنند مگر برای کسی که او پسندیده باشد و ایشان از هیبت او بیمناک‌اند

﴿٢٨﴾ ۞ وَمَن يَقُلۡ مِنۡهُمۡ إِنِّيٓ إِلَٰهٞ مِّن دُونِهِۦ فَذَٰلِكَ نَجۡزِيهِ

۲۸ و هرکه بگوید از ایشان که من الهی به جز او هستم پس آن کس را کیفر می دهیم

ربع حزب ۳۳

جَهَنَّمَۚ كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٢٩﴾ أَوَلَمۡ يَرَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ

به دوزخ این چنین کیفر می‌دهیم ستمکاران را ۲۹ آیا ندیدند کسانی که کفر ورزیدند

أَنَّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ كَانَتَا رَتۡقٗا فَفَتَقۡنَٰهُمَاۖ وَجَعَلۡنَا

که آسمان ها و زمین بودند بسته پس گشودیم آنها را و قرار دادیم

مِنَ ٱلۡمَآءِ كُلَّ شَيۡءٍ حَيٍّۚ أَفَلَا يُؤۡمِنُونَ ﴿٣٠﴾ وَجَعَلۡنَا فِي ٱلۡأَرۡضِ

از آب هر چیز زنده‌ای را پس آیا ایمان نمی آوردند؟ ۳۰ و قرار دادیم در زمین

رَوَٰسِيَ أَن تَمِيدَ بِهِمۡ وَجَعَلۡنَا فِيهَا فِجَاجٗا سُبُلٗا لَّعَلَّهُمۡ

کوه های سخت بنیاد که [مبادا] بلرزاند ایشان را و قرار دادیم در آن راه های پهناور را باشد که ایشان

يَهۡتَدُونَ ﴿٣١﴾ وَجَعَلۡنَا ٱلسَّمَآءَ سَقۡفٗا مَّحۡفُوظٗاۖ وَهُمۡ عَنۡ

راه یابند ۳۱ و قرار دادیم آسمان را سقفی نگهداشته شده و ایشان از

ءَايَٰتِهَا مُعۡرِضُونَ ﴿٣٢﴾ وَهُوَ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلَّيۡلَ وَٱلنَّهَارَ وَٱلشَّمۡسَ

نشانه های آن رویگردان اند ۳۲ و اوست آن که بیافرید شب و روز را و آفتاب

وَٱلۡقَمَرَۖ كُلّٞ فِي فَلَكٖ يَسۡبَحُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا جَعَلۡنَا لِبَشَرٖ مِّن قَبۡلِكَ

و ماه را که هر یک در مداری شناورند ۳۳ و قرار ندادیم برای هیچ آدمی پیش از تو

ٱلۡخُلۡدَۖ أَفَإِيْن مِّتَّ فَهُمُ ٱلۡخَٰلِدُونَ ﴿٣٤﴾ كُلُّ نَفۡسٖ ذَآئِقَةُ

جاویدانگی را پس آیا اگر بمیری پس ایشان جاودان اند؟ ۳۴ هر کسی چشندهٔ

ٱلۡمَوۡتِۗ وَنَبۡلُوكُم بِٱلشَّرِّ وَٱلۡخَيۡرِ فِتۡنَةٗۖ وَإِلَيۡنَا تُرۡجَعُونَ ﴿٣٥﴾

مرگ است و می آزماییم شما را به بد و نیک آزمودنی و به سوی ما بازگردانیده می شوید ۳۵

وَإِذَا رَءَاكَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا
وهنگامی که ببینند تو را کسانی که کفر ورزیدند نمی گیرند تو را مگر به ریشخند[و گویند]

أَهَٰذَا ٱلَّذِي يَذۡكُرُ ءَالِهَتَكُمۡ وَهُم بِذِكۡرِ ٱلرَّحۡمَٰنِ
آیا این است آن کسی که یاد می کند [به بدی] اله های شما را درحالی که آنان به یاد [الله] مهرگستر

هُمۡ كَٰفِرُونَ ﴿٣٦﴾ خُلِقَ ٱلۡإِنسَٰنُ مِنۡ عَجَلٖۚ سَأُوْرِيكُمۡ
خود کافرند ۳۶ آفریده شده است انسان از شتاب به زودی می نمایانم به شما

ءَايَٰتِي فَلَا تَسۡتَعۡجِلُونِ ﴿٣٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلۡوَعۡدُ
نشانه های خود را پس [به] شتاب مخواهید [عذاب] از من ۳۷ و می گویند کی می رسد این وعده

إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ﴿٣٨﴾ لَوۡ يَعۡلَمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ حِينَ
اگر هستید شما راستگویان ۳۸ اگر می‌دانستند کسانی که کافر شدند وقتی که

لَا يَكُفُّونَ عَن وُجُوهِهِمُ ٱلنَّارَ وَلَا عَن ظُهُورِهِمۡ وَلَا
بازنمی توانند داشت از روی های خود آتش را و نه از پشت‌های خود و نه

هُمۡ يُنصَرُونَ ﴿٣٩﴾ بَلۡ تَأۡتِيهِم بَغۡتَةٗ فَتَبۡهَتُهُمۡ فَلَا
ایشان یاری داده می‌شوند[عذاب را به شتاب نمی خواستند] ۳۹ [نه] بلکه می‌آید به ایشان ناگهانی پس مبهوت گرداند ایشان را پس

يَسۡتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمۡ يُنظَرُونَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدِ ٱسۡتُهۡزِئَ
نخواهند توانست برگرداندن آن را و نه ایشان مهلت داده شوند ۴۰ و هر آینه ریشخند شدند

بِرُسُلٖ مِّن قَبۡلِكَ فَحَاقَ بِٱلَّذِينَ سَخِرُواْ مِنۡهُم مَّا كَانُواْ بِهِۦ
به پیامبرانی پیش از تو سرانجام فراگرفت کسانی را که مسخره کردند آنان [پیامبران] را آنچه که بدان

يَسۡتَهۡزِءُونَ ﴿٤١﴾ قُلۡ مَن يَكۡلَؤُكُم بِٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ مِنَ
ریشخندمی کردند[عذاب الهی] ۴۱ بگو چه کسی نگه می دارد شما را در شب و روز از

ٱلرَّحۡمَٰنِۚ بَلۡ هُمۡ عَن ذِكۡرِ رَبِّهِم مُّعۡرِضُونَ ﴿٤٢﴾ أَمۡ
[عذاب الله] مهرگستر [نه]، بلکه آنان از یاد پروردگار خود روگردان‌اند ۴۲ یا اینکه

لَهُمۡ ءَالِهَةٞ تَمۡنَعُهُم مِّن دُونِنَاۚ لَا يَسۡتَطِيعُونَ نَصۡرَ
برای آنان اله هایی است که باز می دارند ایشان را در برابر ما؟ نمی توانند یاری دادن

أَنفُسِهِمۡ وَلَا هُم مِّنَّا يُصۡحَبُونَ ﴿٤٣﴾ بَلۡ مَتَّعۡنَا هَٰٓؤُلَآءِ
خود را و نه ایشان از جانب ما همراهی شوند ۴۳ بلکه برخوردار کردیم ایشان را

وَءَابَآءَهُمۡ حَتَّىٰ طَالَ عَلَيۡهِمُ ٱلۡعُمُرُۗ أَفَلَا يَرَوۡنَ أَنَّا نَأۡتِي
و پدران شان را تا که دراز شد بر ایشان عمرشان آیا نمی بینند که ما آهنگ می کنیم

ٱلۡأَرۡضَ نَنقُصُهَا مِنۡ أَطۡرَافِهَآۚ أَفَهُمُ ٱلۡغَٰلِبُونَ ﴿٤٤﴾
زمین را که می کاهیم آن را از پیرامون آن؟ آیا باز هم آنان غلبه کنندگان اند؟ ۴۴

قُلۡ إِنَّمَآ أُنذِرُكُم بِٱلۡوَحۡيِۚ وَلَا يَسۡمَعُ ٱلصُّمُّ ٱلدُّعَآءَ إِذَا
بگو جز این نیست که بیم می دهم شما را به این وحی و نمی شنوند کرها فراخواندن را چون

مَا يُنذَرُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَئِن مَّسَّتۡهُمۡ نَفۡحَةٞ مِّنۡ عَذَابِ رَبِّكَ
بیم داده شوند ﴿۴۵﴾ و اگر برسد به آنان دمی از عذاب پروردگار تو

لَيَقُولُنَّ يَٰوَيۡلَنَآ إِنَّا كُنَّا ظَٰلِمِينَ ﴿٤٦﴾ وَنَضَعُ ٱلۡمَوَٰزِينَ
هر آینه گویند ای وای بر ما همانا بودیم ما ستمکاران ﴿۴۶﴾ و می نهیم ترازوهای

ٱلۡقِسۡطَ لِيَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ فَلَا تُظۡلَمُ نَفۡسٞ شَيۡـٔٗاۖ وَإِن كَانَ
دادگری را در روز رستاخیز پس ستم نخواهد شد بر هیچ کسی چیزی و اگر باشد

مِثۡقَالَ حَبَّةٖ مِّنۡ خَرۡدَلٍ أَتَيۡنَا بِهَاۗ وَكَفَىٰ بِنَا حَٰسِبِينَ
هموزن دانه ای از خردل بیاوریم آن را و کافی است که ما حسابرس باشیم

﴿٤٧﴾ وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ٱلۡفُرۡقَانَ وَضِيَآءٗ وَذِكۡرٗا
﴿۴۷﴾ و هر آینه دادیم به موسی و هارون کتاب جداکنندۀ [حق از باطل] را درحالی که روشنایی و پندی است

لِّلۡمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ ٱلَّذِينَ يَخۡشَوۡنَ رَبَّهُم بِٱلۡغَيۡبِ وَهُم مِّنَ
برای پرهیزکاران ﴿۴۸﴾ آنانی که می ترسند از پروردگار خود در پنهانی و ایشان از

ٱلسَّاعَةِ مُشۡفِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَهَٰذَا ذِكۡرٞ مُّبَارَكٌ أَنزَلۡنَٰهُۚ أَفَأَنتُمۡ لَهُۥ
رستاخیز ترسناک اند ﴿۴۹﴾ و این پندی مبارک است که فرو فرستادیم آن را پس آیا شما آن را

نصف حزب ۳۳

مُنكِرُونَ ﴿٥٠﴾ ۞ وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَآ إِبۡرَٰهِيمَ رُشۡدَهُۥ مِن قَبۡلُ وَكُنَّا
منکرید ﴿۵۰﴾ و هر آینه دادیم به ابراهیم راه یابی او را پیش از این و بودیم

بِهِۦ عَٰلِمِينَ ﴿٥١﴾ إِذۡ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوۡمِهِۦ مَا هَٰذِهِ ٱلتَّمَاثِيلُ ٱلَّتِيٓ
به [احوال] او دانا ﴿۵۱﴾ آنگاه که گفت به پدر خود و قوم خودش چیست این تندیس هایی که

أَنتُمۡ لَهَا عَٰكِفُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُواْ وَجَدۡنَآ ءَابَآءَنَا لَهَا عَٰبِدِينَ ﴿٥٣﴾
شما به آنها ملازم تعظیم اید ﴿۵۲﴾ گفتند یافتیم پدران خود را بر آنها پرستندگان ﴿۵۳﴾

قَالَ لَقَدۡ كُنتُمۡ أَنتُمۡ وَءَابَآؤُكُمۡ فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ ﴿٥٤﴾ قَالُوٓاْ
گفت هر آینه بودید شما و پدران شما در گمراهی آشکار ﴿۵۴﴾ گفتند

أَجِئۡتَنَا بِٱلۡحَقِّ أَمۡ أَنتَ مِنَ ٱللَّٰعِبِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ بَل رَّبُّكُمۡ رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
آیا آورده ای برای ما سخن حق را یا تو از بازی کنندگانی؟ ﴿۵۵﴾ گفت [نه] بلکه پروردگار شما پروردگار آسمان ها

وَٱلۡأَرۡضِ ٱلَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا۠ عَلَىٰ ذَٰلِكُم مِّنَ ٱلشَّٰهِدِينَ
و زمین است آنکه پدید آورده است آنها را و من بر این [مطلب] از گواهی دهندگانم

﴿٥٦﴾ وَتَٱللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصۡنَٰمَكُم بَعۡدَ أَن تُوَلُّواْ مُدۡبِرِينَ ﴿٥٧﴾
﴿۵۶﴾ و سوگند به الله هر آینه چاره ای می کنم [در کار] بتان شما بعد از آنکه برگردید پشت کنان ﴿۵۷﴾

فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ
پس گردانید آنها را پاره پاره مگر بزرگ آنها را باشد که ایشان به سوی او برگردند

﴿٥٨﴾ قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَٰذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾
۵۸ گفتند چه کسی کرده است این [کار را] با اله های ما همانا او از ستمکاران است ۵۹

قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٠﴾ قَالُوا فَأْتُوا بِهِ
گفتند شنیدیم جوانی را که یاد می کرد آنها را [به بدی] که می گویند به او ابراهیم ۶۰ گفتند بیاورید او را

عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾ قَالُوا أَأَنْتَ فَعَلْتَ
پیش روی مردم باشد که ایشان شهادت دهند [که او بت ها را به بدی یاد کرده است] ۶۱ گفتند آیا تو کرده ای

هَٰذَا بِآلِهَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٢﴾ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ
این کار را با اله های ما ای ابراهیم؟ ۶۲ گفت [نه] بلکه کرده است آن را این بزرگشان

هَٰذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٦٣﴾ فَرَجَعُوا إِلَىٰ
پس بپرسید از آنها اگر ایشان سخن می گویند ۶۳ پس رجوع کردند به

أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٤﴾ ثُمَّ نُكِسُوا عَلَىٰ
[عقول] خود [به خود آمدند] پس گفتند هر آینه شما ستمکارانید ۶۴ آنگاه واژگون شدند به

رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَٰؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ
سرهای خود [=سرافکنده و مجاب شدند] گفتند هر آینه می دانی که اینها سخن نمی گویند ۶۵ گفت

أَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا
آیا می پرستید به جز الله چیزی را که نفع نمی رساند به شما چیزی را و نه

يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾ أُفٍّ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا
ضرر می رساند به شما؟ ۶۶ اف بر شما [بیزارم از شما] و برای آنچه می پرستید به جز الله آیا

تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانْصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
خرد نمی ورزید؟ ۶۷ گفتند بسوزانید او را و یاری رسانید اله های خود را اگر می خواهید

فَاعِلِينَ ﴿٦٨﴾ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾
کاری بکنید ۶۸ گفتیم ای آتش سرد شو و سالم [باش] بر ابراهیم ۶۹

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾ وَنَجَّيْنَاهُ
خواستند برای او نیرنگی را پس گردانیدیم ایشان را زیانمندترین [مردم] ۷۰ و نجات دادیم او

وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَوَهَبْنَا
و لوط را به سوی سرزمینی که برکت نهادیم در آن برای جهانیان ۷۱ و عطا کردیم

لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٢﴾
به او اسحق و یعقوب را افزون بر آن و همه را گردانیدیم شایستگان ۷۲

وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ

و گردانیدیم ایشان را پیشوایانی که راهنمایی می کردند به فرمان ما و وحی کردیم به سوی ایشان انجام دادن

الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا

بهترین کارها و برپاداشتن نماز و دادن زکات را و بودند برای ما

عَابِدِينَ ﴿٧٣﴾ وَلُوطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ

پرستندگان [دایمی] ﴿۷۳﴾ و لوط را دادیم حکمت و علم را و رهانیدیم او را از

الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَائِثَ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ

آبادی که می کردند کارهای پلید همانا آنان بودند مردمی بدکار

فَاسِقِينَ ﴿٧٤﴾ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ

نافرمان ﴿۷۴﴾ و درآوردیم او را در رحمت خود و همانا او از شایستگان است

﴿٧٥﴾ وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ

﴿۷۵﴾ و [یاد کن] نوح را چون ندا کرد پیش از آن پس ما پاسخ دادیم به او پس نجات دادیم او را

وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ

و خانوادهٔ او را از آن اندوه بزرگ ﴿۷۶﴾ و یاری دادیم او را از آن مردمی

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ

که تکذیب می کردند آیات ما را همانا آنان بودند مردمی بدکار پس غرق کردیم آنان را

أَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾ وَدَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ

همگی ﴿۷۷﴾ و [یاد کن] داوود و سلیمان را چون حکم می کردند دربارهٔ آن کشتزار آنگاه که

نَفَشَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٨﴾

شبانه چریده بودند در آن گوسفندان آن قوم و بودیم بر داوری کردن ایشان گواهان ﴿۷۸﴾

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا

پس فهماندیم [حکم] آن را به سلیمان و به هر یک دادیم حکمت و علم را و رام ساختیم

مَعَ دَاوُودَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾

به همراه داوود کوه ها را که تسبیح می کردند و مرغان را [نیز] و ما بودیم کنندگان [این کار] ﴿۷۹﴾

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ

و آموختیم به او ساختن لباس را برای شما تا حفاظت کند شما را از [ضرر] کارزارتان

فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾ وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ

پس آیا شما هستید شکر گزاران؟ ﴿۸۰﴾ و [رام کردیم] برای سلیمان باد تند را که می وزید به فرمان او

إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ ﴿٨١﴾

به سوی زمینی که برکت نهاده ایم در آن و هستیم به هر چیزی دانایان ﴿۸۱﴾

سه چهارم حزب ۳۳

وَمِنَ ٱلشَّيَٰطِينِ مَن يَغُوصُونَ لَهُۥ وَيَعۡمَلُونَ عَمَلٗا
و [رام كرديم] از شياطين آنانى را كه در دريا فرو مى شدند براى او و مى كردند كارى

دُونَ ذَٰلِكَۖ وَكُنَّا لَهُمۡ حَٰفِظِينَ ﴿٨٢﴾ ۞ وَأَيُّوبَ إِذۡ
جز آن و بوديم ايشان را نگهبانان و [ياد كن] ايوب را چون

نَادَىٰ رَبَّهُۥٓ أَنِّي مَسَّنِيَ ٱلضُّرُّ وَأَنتَ أَرۡحَمُ ٱلرَّٰحِمِينَ ﴿٨٣﴾
ندا كرد پروردگار خود را كه همانا مرا رسيده است رنج و تو مهربان ترين مهربانانى

فَٱسۡتَجَبۡنَا لَهُۥ فَكَشَفۡنَا مَا بِهِۦ مِن ضُرّٖۖ وَءَاتَيۡنَٰهُ أَهۡلَهُۥ
پس پاسخ داديم به او پس برطرف ساختيم آنچه با او بود از رنج و داديم به او اهل او

وَمِثۡلَهُم مَّعَهُمۡ رَحۡمَةٗ مِّنۡ عِندِنَا وَذِكۡرَىٰ لِلۡعَٰبِدِينَ ﴿٨٤﴾
و مانند آنها را با ايشان از روى رحمت از جانب ما و پندى براى عبادت كنندگان

وَإِسۡمَٰعِيلَ وَإِدۡرِيسَ وَذَا ٱلۡكِفۡلِۖ كُلّٞ مِّنَ ٱلصَّٰبِرِينَ
و [ياد كن] اسماعيل و ادريس و ذو الكفل را كه همه ايشان از شكيبايان [بودند]

﴿٨٥﴾ وَأَدۡخَلۡنَٰهُمۡ فِي رَحۡمَتِنَآۖ إِنَّهُم مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ
و داخل كرديم ايشان را در رحمت خود همانا ايشان از شايستگان بودند

﴿٨٦﴾ وَذَا ٱلنُّونِ إِذ ذَّهَبَ مُغَٰضِبٗا فَظَنَّ أَن لَّن نَّقۡدِرَ عَلَيۡهِ
و [ياد كن] صاحب ماهى [يونس] را چون برفت خشمناك پس گمان برد كه تنگ نمى گيريم بر وى

فَنَادَىٰ فِي ٱلظُّلُمَٰتِ أَن لَّآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنتَ سُبۡحَٰنَكَ إِنِّي
پس ندا كرد در تاريكى ها به اينكه نيست الهى به جز تو پاكى تو همانا من

كُنتُ مِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٨٧﴾ فَٱسۡتَجَبۡنَا لَهُۥ وَنَجَّيۡنَٰهُ
بودم از ستمكاران پس پاسخ داديم به او و نجات داديم او را

مِنَ ٱلۡغَمِّۚ وَكَذَٰلِكَ نُۨجِي ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَزَكَرِيَّآ
از اندوه و اين چنين نجات مى دهيم مؤمنان را و [ياد كن] زكريا را

إِذۡ نَادَىٰ رَبَّهُۥ رَبِّ لَا تَذَرۡنِي فَرۡدٗا وَأَنتَ خَيۡرُ ٱلۡوَٰرِثِينَ
چون ندا كرد پروردگار خود را [اى] پروردگار من مگذار مرا تنها و تو بهترين وارثانى

﴿٨٩﴾ فَٱسۡتَجَبۡنَا لَهُۥ وَوَهَبۡنَا لَهُۥ يَحۡيَىٰ وَأَصۡلَحۡنَا
پس پاسخ داديم به او و عطا كرديم به او يحيى را و شايسته گردانيديم

لَهُۥ زَوۡجَهُۥٓۚ إِنَّهُمۡ كَانُواْ يُسَٰرِعُونَ فِي ٱلۡخَيۡرَٰتِ
براى او همسرش را همانا آنان مى شتافتند در كارهاى نيک

وَيَدۡعُونَنَا رَغَبٗا وَرَهَبٗاۖ وَكَانُواْ لَنَا خَٰشِعِينَ ﴿٩٠﴾
و مى خواندند ما را از روى اميد و بيم و بودند براى ما فروتنان

وَٱلَّتِىٓ أَحۡصَنَتۡ فَرۡجَهَا فَنَفَخۡنَا فِيهَا مِن رُّوحِنَا
و [یاد کن] آن [زنی را] که نگه داشت شرمگاه خود را پس دمیدیم در آن زن روح خود را

وَجَعَلۡنَٰهَا وَٱبۡنَهَآ ءَايَةً لِّلۡعَٰلَمِينَ ﴿٩١﴾ إِنَّ هَٰذِهِۦٓ
و گردانیدیم او را و پسرش را نشانه ای برای جهانیان ۹۱ همانا این است

أُمَّتُكُمۡ أُمَّةً وَٰحِدَةً وَأَنَا۠ رَبُّكُمۡ فَٱعۡبُدُونِ ﴿٩٢﴾
آیین شما آیینی یگانه و من پروردگار شمایم پس پرستش کنید مرا ۹۲

وَتَقَطَّعُوٓاْ أَمۡرَهُم بَيۡنَهُمۡۖ كُلٌّ إِلَيۡنَا رَٰجِعُونَ ﴿٩٣﴾
و پاره پاره کردند کار خود را در بین خود همه به سوی ما رجوع کنندگان اند ۹۳

فَمَن يَعۡمَلۡ مِنَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَهُوَ مُؤۡمِنٞ فَلَا كُفۡرَانَ
پس هر که کند چیزی از عمل های پسندیده درحالی که او مؤمن باشد پس ناسپاسی نباشد

لِسَعۡيِهِۦ وَإِنَّا لَهُۥ كَٰتِبُونَ ﴿٩٤﴾ وَحَرَٰمٌ عَلَىٰ قَرۡيَةٍ
برای کوشش او و همانا ما [آن را] برای او نویسنده ایم ۹۴ و ممنوع است بر [اهل] آبادی ای که

أَهۡلَكۡنَٰهَآ أَنَّهُمۡ لَا يَرۡجِعُونَ ﴿٩٥﴾ حَتَّىٰٓ إِذَا فُتِحَتۡ
ما آنها را هلاک کرده ایم [که به دنیا بازگردند] قطعا آنان برنمی گردند ۹۵ تا وقتی که گشوده شود

يَأۡجُوجُ وَمَأۡجُوجُ وَهُم مِّن كُلِّ حَدَبٖ يَنسِلُونَ ﴿٩٦﴾
[سدّ] یأجوج و مأجوج و آنان از هر بلندی می شتابند ۹۶

وَٱقۡتَرَبَ ٱلۡوَعۡدُ ٱلۡحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَٰخِصَةٌ أَبۡصَٰرُ ٱلَّذِينَ
و نزدیک است آن وعده حق پس ناگاه این است که خیره گردد چشم های آنان که

كَفَرُواْ يَٰوَيۡلَنَا قَدۡ كُنَّا فِي غَفۡلَةٖ مِّنۡ هَٰذَا بَلۡ كُنَّا
کفر ورزیدند ای وای بر ما هر آینه بودیم ما در بی خبری از این [حال] بلکه بودیم

ظَٰلِمِينَ ﴿٩٧﴾ إِنَّكُمۡ وَمَا تَعۡبُدُونَ مِن دُونِ
ستمکاران ۹۷ همانا شما و آنچه می پرستید به جز

ٱللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمۡ لَهَا وَٰرِدُونَ ﴿٩٨﴾ لَوۡ كَانَ
الله هیزم دوزخ هستید شما در آن وارد شوندگان اید ۹۸ اگر می بودند

هَٰٓؤُلَآءِ ءَالِهَةٗ مَّا وَرَدُوهَاۖ وَكُلّٞ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿٩٩﴾
اینان اله [حقیقی] وارد آن [دوزخ] نمی شدند و همه [باشند] در آن جاویدان ۹۹

لَهُمۡ فِيهَا زَفِيرٞ وَهُمۡ فِيهَا لَا يَسۡمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ
برای آنهاست در آنجا ناله ای دردناک و آنان در آنجا نمی شنوند ۱۰۰ همانا آنان که

سَبَقَتۡ لَهُم مِّنَّا ٱلۡحُسۡنَىٰٓ أُوْلَٰٓئِكَ عَنۡهَا مُبۡعَدُونَ ﴿١٠١﴾
پیشی گرفت برای ایشان از طرف ما پاداش نیکوتری آنها از آن [دوزخ] دور شدگان اند ۱۰۱

لَا يَسۡمَعُونَ حَسِيسَهَاۖ وَهُمۡ فِي مَا ٱشۡتَهَتۡ أَنفُسُهُمۡ
نمی شنوند آوای آن را و ایشان در آنچه بخواهد دل هایشان

خَٰلِدُونَ ﴿١٠٢﴾ لَا يَحۡزُنُهُمُ ٱلۡفَزَعُ ٱلۡأَكۡبَرُ وَتَتَلَقَّىٰهُمُ
جاودانه اند ۱۰۲ غمگین نمی کند ایشان را آن هراس بزرگ تر و پیشواز آنها می آید

ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ هَٰذَا يَوۡمُكُمُ ٱلَّذِي كُنتُمۡ تُوعَدُونَ
فرشتگان [و گویند] این همان روز شماست که وعده داده شده بودید

﴿١٠٣﴾ يَوۡمَ نَطۡوِي ٱلسَّمَآءَ كَطَيِّ ٱلسِّجِلِّ لِلۡكُتُبِۚ كَمَا
۱۰۳ روزی که بپیچانیم آسمان را مانند پیچیدن طومار [سند] برای نوشته ها همان گونه که

بَدَأۡنَآ أَوَّلَ خَلۡقٖ نُّعِيدُهُۥۚ وَعۡدًا عَلَيۡنَآۚ إِنَّا كُنَّا فَٰعِلِينَ
آغاز کردیم ما آفرینش نخست را باز برمی گردانیم آن را وعده ای است بر ما همانا ما کنندگانیم [این کار را]

﴿١٠٤﴾ وَلَقَدۡ كَتَبۡنَا فِي ٱلزَّبُورِ مِنۢ بَعۡدِ ٱلذِّكۡرِ أَنَّ ٱلۡأَرۡضَ
۱۰۴ و هر آینه نوشته ایم در زبور بعد از تورات که همانا زمین را

يَرِثُهَا عِبَادِيَ ٱلصَّٰلِحُونَ ﴿١٠٥﴾ إِنَّ فِي هَٰذَا لَبَلَٰغٗا
به ارث می برند بندگان شایستهٔ من ۱۰۵ همانا در این پیامی رسا است

لِّقَوۡمٍ عَٰبِدِينَ ﴿١٠٦﴾ وَمَآ أَرۡسَلۡنَٰكَ إِلَّا رَحۡمَةٗ لِّلۡعَٰلَمِينَ
برای گروهی که پرستنده اند ۱۰۶ و نفرستادیم تو را مگر رحمتی برای جهانیان

﴿١٠٧﴾ قُلۡ إِنَّمَا يُوحَىٰٓ إِلَيَّ أَنَّمَآ إِلَٰهُكُمۡ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞۖ
۱۰۷ بگو جز این نیست که وحی شده است به سوی من که اله شما الهی است یگانه

فَهَلۡ أَنتُم مُّسۡلِمُونَ ﴿١٠٨﴾ فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَقُلۡ ءَاذَنتُكُمۡ
پس آیا شما فرمان برداران هستید؟ ۱۰۸ پس اگر اعراض کنند پس بگو آگاه کردم شما را

عَلَىٰ سَوَآءٖۖ وَإِنۡ أَدۡرِيٓ أَقَرِيبٌ أَم بَعِيدٞ مَّا تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾
یکسان و نمی‌دانم که آیا نزدیک است یا دور آنچه وعده داده شده‌اید ۱۰۹

إِنَّهُۥ يَعۡلَمُ ٱلۡجَهۡرَ مِنَ ٱلۡقَوۡلِ وَيَعۡلَمُ مَا تَكۡتُمُونَ
همانا او می‌داند گفتار بلند را و می‌داند آنچه را که پنهان می دارید

﴿١١٠﴾ وَإِنۡ أَدۡرِي لَعَلَّهُۥ فِتۡنَةٞ لَّكُمۡ وَمَتَٰعٌ إِلَىٰ حِينٖ ﴿١١١﴾ قَٰلَ
۱۱۰ و نمی دانم شاید این [تأخیر عذاب] آزمایشی است برای شما و برخورداری است تا هنگامی ۱۱۱ گفت [پیامبر]

رَبِّ ٱحۡكُم بِٱلۡحَقِّۗ وَرَبُّنَا ٱلرَّحۡمَٰنُ ٱلۡمُسۡتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١١٢﴾
[ای] پروردگارم داوری کن به حق [در میان ما] و پروردگار ما که مهرگستر است که یاری خواسته می‌شود [از او] بر آنچه وصف می‌کنید ۱۱۲

ترتیبها ۲۲

سورة الحج

آیاتها ۷۸

حزب ۳۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
به نام الله مهر گستر مهربان

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ
ای مردم پروا کنید از پروردگار خود همانا زلزلهٔ رستاخیز چیزی است

عَظِيمٌ ﴿١﴾ يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا
بزرگ (۱) روزی که ببینید آن را غافل می شود هر [زنی] که درحال شیردادن است از

أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ
طفلی که شیرش می دهد و بیندازد هر [زن] حامله ای حمل خود را و ببینی مردم را

سُكَارَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ
مست درحالی که نیستند آنان مست بلکه عذاب الله سخت است

﴿٢﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ
(۲) و از مردم کسی است که چون و چرا می کند دربارهٔ الله بدون هیچ دانشی و پیروی می کند هر

شَيْطَانٍ مَرِيدٍ ﴿٣﴾ كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ
شیطان سرکشی را (۳) نوشته شده است بر وی که همانا کسی که دوستی کند با او پس همانا او گمراه می کند او را

وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٤﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي
و راه می نماید وی را به سوی عذاب [آتش] شعله ور (۴) ای مردم اگر هستید در

رَيْبٍ مِنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ
تردیدی از زنده شدن [دوبار] پس هر آینه ما آفریدیم شما را از خاک سپس از قطرهٔ منی سپس

مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِنُبَيِّنَ لَكُمْ
از خون بسته سپس از پارهٔ گوشتی صورت داده و غیر صورت داده تا واضح سازیم برای شما

وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ
و قرار می‌دهیم در رحم‌ها آن را که خواهیم تا وقت معینی سپس بیرون می آوریم شما را [از رحم به صورت]

طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّىٰ
کودکی سپس [تربیت می کنیم] تا برسید به کمال رشد خود و برخی از شما کسی است که وفات می‌یابد

وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ
و برخی از شما کسی است که بازگردانیده می‌شود به بدترین عمر تا نداند

بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا
بعد از دانستن چیزی را و می بینی زمین را خشک و خاموش پس چون فرود آوریم بر آن

الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٥﴾
آب را می‌جنبد و برمی‌آید و می‌رویاند از هر نوع [گیاه] شاداب دل انگیز (۵)

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡحَقُّ وَأَنَّهُۥ يُحۡيِ ٱلۡمَوۡتَىٰ وَأَنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ

این به‌سبب آن است که همانا الله همان حق [ثابت و راستین] است و اینکه او زنده می‌کند مردگان را و اوست که بر هر چیزی تواناست

٦ وَأَنَّ ٱلسَّاعَةَ ءَاتِيَةٞ لَّا رَيۡبَ فِيهَا وَأَنَّ ٱللَّهَ يَبۡعَثُ مَن فِي

٦ و آنکه رستاخیز آمدنی است نیست هیچ تردیدی در آن و اینکه الله برمی‌انگیزاند کسانی را که در

ٱلۡقُبُورِ ٧ وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يُجَٰدِلُ فِي ٱللَّهِ بِغَيۡرِ عِلۡمٖ وَلَا هُدٗى

قبرهایند ٧ و از مردم کسی است که چون و چرا می‌کند دربارهٔ الله بدون هیچ دانشی و بدون هیچ رهنمودی

وَلَا كِتَٰبٖ مُّنِيرٖ ٨ ثَانِيَ عِطۡفِهِۦ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِۖ لَهُۥ فِي

و بدون هیچ کتابی روشن ٨ پیچانده پهلوی خود را [از روی تکبر] تا که گمراه کند [مردم را] از راه الله برای اوست در

ٱلدُّنۡيَا خِزۡيٞۖ وَنُذِيقُهُۥ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ عَذَابَ ٱلۡحَرِيقِ ٩ ذَٰلِكَ

دنیا رسوایی و می‌چشانیم به او در روز رستاخیز عذاب [آتش] سوزان را ٩ این

بِمَا قَدَّمَتۡ يَدَاكَ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَيۡسَ بِظَلَّٰمٖ لِّلۡعَبِيدِ ١٠ وَمِنَ ٱلنَّاسِ

به آن سبب است که پیش فرستاده است دستان تو و اینکه الله نیست ستم کننده بر بندگان ١٠ و از مردم

مَن يَعۡبُدُ ٱللَّهَ عَلَىٰ حَرۡفٖۖ فَإِنۡ أَصَابَهُۥ خَيۡرٌ ٱطۡمَأَنَّ بِهِۦۖ وَإِنۡ أَصَابَتۡهُ

کسی است که بندگی می کند الله را بر یکسویه پس اگر برسد او را خوبی ثابت می‌ماند بر بندگی و اگر برسد او را

فِتۡنَةٌ ٱنقَلَبَ عَلَىٰ وَجۡهِهِۦ خَسِرَ ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةَۚ ذَٰلِكَ هُوَ

مصیبتی دگرگون می شود بر روی خود زیانکار است در دنیا و آخرت این همان

ٱلۡخُسۡرَانُ ٱلۡمُبِينُ ١١ يَدۡعُواْ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُۥ

زیان آشکار است ١١ فرا می خواند غیر از الله چیزی را که نه زیان رساند او را

وَمَا لَا يَنفَعُهُۥۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلضَّلَٰلُ ٱلۡبَعِيدُ ١٢ يَدۡعُواْ لَمَن

و نه سود می دهد او را این همان گمراهی دور [از حق] است ١٢ فرا می خواند کسی را که

ضَرُّهُۥٓ أَقۡرَبُ مِن نَّفۡعِهِۦۚ لَبِئۡسَ ٱلۡمَوۡلَىٰ وَلَبِئۡسَ ٱلۡعَشِيرُ ١٣

ضرر او نزدیک تر است از نفعش هر آینه بد یاور و بد همدمی است ١٣

إِنَّ ٱللَّهَ يُدۡخِلُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ جَنَّٰتٖ

همانا الله داخل می گرداند آنان را که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته در باغ هایی

تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَفۡعَلُ مَا يُرِيدُ ١٤ مَن كَانَ

که می رود زیر [درختان] آنها جوی‌ها همانا الله می‌کند آنچه می خواهد ١٤ هر که

يَظُنُّ أَن لَّن يَنصُرَهُ ٱللَّهُ فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِ فَلۡيَمۡدُدۡ بِسَبَبٍ إِلَى

گمان کند که هرگز یاری نخواهد کرد او را الله در دنیا و آخرت پس بیاویزد [خود را] به ریسمانی به

ٱلسَّمَآءِ ثُمَّ لۡيَقۡطَعۡ فَلۡيَنظُرۡ هَلۡ يُذۡهِبَنَّ كَيۡدُهُۥ مَا يَغِيظُ ١٥

سقف آنگاه قطع کند [آن را] آنگاه ببیند آیا از بین می برد این ترفندش خشم او را؟ ١٥

وَكَذَٰلِكَ أَنزَلۡنَٰهُ ءَايَٰتِۭ بَيِّنَٰتٖ وَأَنَّ ٱللَّهَ يَهۡدِي مَن يُرِيدُ
و این چنین فروفرستادیم آن[قرآن] را آیاتی روشن و اینکه الله راه می نماید هرکه را که خواهد

(۱۶) إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَٱلَّذِينَ هَادُواْ وَٱلصَّٰبِـِٔينَ وَٱلنَّصَٰرَىٰ
(۱۶) همانا آنانی که ایمان آوردند و آنانی که یهودی شدند و صابئین و مسیحیان

وَٱلۡمَجُوسَ وَٱلَّذِينَ أَشۡرَكُوٓاْ إِنَّ ٱللَّهَ يَفۡصِلُ بَيۡنَهُمۡ
و مجوس و آنانی که شرک ورزیدند همانا الله داوری می کند در میانشان

يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ شَهِيدٌ (۱۷) أَلَمۡ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ
در روز رستاخیز همانا الله بر هر چیزی گواه است (۱۷) آیا ندیده‌ای که همانا الله

يَسۡجُدُۤ لَهُۥ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَن فِي ٱلۡأَرۡضِ وَٱلشَّمۡسُ وَٱلۡقَمَرُ
سجده می‌کنند برای او هر که در آسمان ها و هر که در زمین است و آفتاب و ماه

وَٱلنُّجُومُ وَٱلۡجِبَالُ وَٱلشَّجَرُ وَٱلدَّوَآبُّ وَكَثِيرٞ مِّنَ ٱلنَّاسِۖ
و ستارگان و کوه‌ها و درختان و جنبندگان و بسیاری از مردمان

وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيۡهِ ٱلۡعَذَابُۗ وَمَن يُهِنِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِن مُّكۡرِمٍۚ
و بسیاری از آنان سزاوار گشته است بر آنها عذاب و هرکه خوار گرداند الله [او را] پس نیست برای او هیچ گرامی دارنده‌ای

إِنَّ ٱللَّهَ يَفۡعَلُ مَا يَشَآءُ ۩ (۱۸) ۞ هَٰذَانِ خَصۡمَانِ ٱخۡتَصَمُواْ
همانا الله می‌کند آنچه را که بخواهد (۱۸) این دو [گروه] دشمنان یکدیگرند که خصومت کردند

سجده مستحب
حزب ۳۴

فِي رَبِّهِمۡۖ فَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ قُطِّعَتۡ لَهُمۡ ثِيَابٞ مِّن نَّارٖ يُصَبُّ
دربارهٔ پروردگار خود پس آنانی که کافر شدند بریده شده است برای شان جامه هایی از آتشی که ریخته می شود

مِن فَوۡقِ رُءُوسِهِمُ ٱلۡحَمِيمُ (۱۹) يُصۡهَرُ بِهِۦ مَا فِي بُطُونِهِمۡ
از بالای سرهایشان آب جوشان (۱۹) گداخته می‌شود با آن آنچه در شکم های شان است

وَٱلۡجُلُودُ (۲۰) وَلَهُم مَّقَٰمِعُ مِنۡ حَدِيدٖ (۲۱) كُلَّمَآ أَرَادُوٓاْ
و پوست ها [نیز] (۲۰) و برای آنان است گرزهایی از آهن (۲۱) هرگاه خواهند

أَن يَخۡرُجُواْ مِنۡهَا مِنۡ غَمٍّ أُعِيدُواْ فِيهَا وَذُوقُواْ عَذَابَ ٱلۡحَرِيقِ
که بیرون آیند از آن[دوزخ] از دلتنگی و اندوه بازگردانیده می شوند در آن و [گفته می شود] بچشید عذاب آتش سوزان را

(۲۲) إِنَّ ٱللَّهَ يُدۡخِلُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
(۲۲) همانا الله داخل می گرداند آنان را که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته

جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ يُحَلَّوۡنَ فِيهَا مِنۡ
در باغ هایی که جاری می باشد زیر [درختان] آن جوی ها زینت داده می شوند در آنجا به

أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٖ وَلُؤۡلُؤٗاۖ وَلِبَاسُهُمۡ فِيهَا حَرِيرٞ (۲۳)
دستبندهایی از طلا و مروارید و پوشاک ایشان در آنجا ابریشم است (۲۳)

وَهُدُوٓاْ إِلَى ٱلطَّيِّبِ مِنَ ٱلۡقَوۡلِ وَهُدُوٓاْ إِلَىٰ صِرَٰطِ ٱلۡحَمِيدِ
و رهنمود شوند به گفتار پاک و راهنمایی شوند به راه [الله] ستوده

٢٤ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱلۡمَسۡجِدِ
۲۴ همانا آنان که کافر شدند و باز می دارند از راه الله و مسجد

ٱلۡحَرَامِ ٱلَّذِي جَعَلۡنَٰهُ لِلنَّاسِ سَوَآءً ٱلۡعَٰكِفُ فِيهِ وَٱلۡبَادِۚ
الحرام که قرار داده ایم آن را برای مردم یکسان‌اند [چه] مقیم در آن و [چه] بادیه نشین

وَمَن يُرِدۡ فِيهِ بِإِلۡحَادِۭ بِظُلۡمٖ نُّذِقۡهُ مِنۡ عَذَابٍ أَلِيمٖ ٢٥
و هر که بخواهد در آن کجروی را به سبب ستم می چشانیم به او از عذابی دردناک ۲۵

وَإِذۡ بَوَّأۡنَا لِإِبۡرَٰهِيمَ مَكَانَ ٱلۡبَيۡتِ أَن لَّا تُشۡرِكۡ بِي
و [یاد کن] آنگاه که آماده کردیم برای ابراهیم جای خانهٔ کعبه را که شریک مگردان با من

شَيۡـٔٗا وَطَهِّرۡ بَيۡتِيَ لِلطَّآئِفِينَ وَٱلۡقَآئِمِينَ وَٱلرُّكَّعِ
هیچ چیزی را و پاک کن خانهٔ مرا برای طواف کنندگان و قیام کنندگان و رکوع کنندگان

ٱلسُّجُودِ ٢٦ وَأَذِّن فِي ٱلنَّاسِ بِٱلۡحَجِّ يَأۡتُوكَ رِجَالٗا وَعَلَىٰ
سجده گزار ۲۶ و ندا در ده در میان مردم برای حج که بیایند پیش تو پیادگان و بر

كُلِّ ضَامِرٖ يَأۡتِينَ مِن كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٖ ٢٧ لِّيَشۡهَدُواْ
هر شتر لاغری که می آیند از هر راه دور ۲۷ تا شاهد باشند

مَنَٰفِعَ لَهُمۡ وَيَذۡكُرُواْ ٱسۡمَ ٱللَّهِ فِيٓ أَيَّامٖ مَّعۡلُومَٰتٍ
سودهایی را که برای آنهاست و یاد کنند نام الله را در روزهای معلوم

عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّنۢ بَهِيمَةِ ٱلۡأَنۡعَٰمِۖ فَكُلُواْ مِنۡهَا وَأَطۡعِمُواْ
بر آنچه روزی ایشان کرده است از دام های بسته زبان پس بخورید از آنها و بخورانید

ٱلۡبَآئِسَ ٱلۡفَقِيرَ ٢٨ ثُمَّ لۡيَقۡضُواْ تَفَثَهُمۡ وَلۡيُوفُواْ
درماندهٔ نیازمند را ۲۸ سپس باید بزدایند آلودگی خود را و وفا کنند

نُذُورَهُمۡ وَلۡيَطَّوَّفُواْ بِٱلۡبَيۡتِ ٱلۡعَتِيقِ ٢٩ ذَٰلِكَ وَمَن
به نذرهای خود و طواف کنند آن خانهٔ دیرین را ۲۹ چنین است [احکام حج] و هر که

يُعَظِّمۡ حُرُمَٰتِ ٱللَّهِ فَهُوَ خَيۡرٞ لَّهُۥ عِندَ رَبِّهِۦۗ وَأُحِلَّتۡ
بزرگ بدارد حرمت های الله را پس آن بهتر است برای او نزد پروردگارش و حلال گردانیده شده است

لَكُمُ ٱلۡأَنۡعَٰمُ إِلَّا مَا يُتۡلَىٰ عَلَيۡكُمۡۖ فَٱجۡتَنِبُواْ
برای شما چهارپایان مگر آنچه خوانده می شود بر شما [تحریم آن] پس بپرهیزید

ٱلرِّجۡسَ مِنَ ٱلۡأَوۡثَٰنِ وَٱجۡتَنِبُواْ قَوۡلَ ٱلزُّورِ ٣٠
از پلیدی بتان و بپرهیزید از سخن ناراست ۳۰

حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ ۚ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ
در حالی که حقگرا برای الله باشید نه مشرک به او وکسی که شرک ورزد به الله پس گویا بیفتاده از

السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ
آسمان و می ربایند او را پرندگان یا پرتاب می کند او را باد در جایی دور[دره ژرفی]

﴿٣١﴾ ذَٰلِكَ وَمَن يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِن تَقْوَى الْقُلُوبِ
﴿٣١﴾ [حقیقت]این است و هرکه بزرگ بدارد شعائر الله را پس همانا این از تقوای دلهاست

﴿٣٢﴾ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ
﴿٣٢﴾ برای شما در آنها سودهایی است تا زمانی معین سپس قربانگاه آنهاست به سوی خانهٔ

الْعَتِيقِ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ
دیرین ﴿٣٣﴾ و برای هر امّتی قرار داده ایم آیین عبادتی را تا یاد کنند نام

اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّن بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ ۗ فَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ
الله را بر [ذبح]آنچه روزی ایشان کرده است از دام های بسته زبان پس اله شما الهی یگانه است

فَلَهُ أَسْلِمُوا ۗ وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ
پس برای او فرمانبردار باشید و مژده بده فروتنان را ﴿٣٤﴾ آنانی که چون یاد کرده شود الله می ترسد

قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا
دل‌های شان و شکیبایند بر آنچه برسد به ایشان و آنانی را که برپا می‌دارند نماز را و از آنچه

رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُم مِّن شَعَائِرِ
داده ایم ایشان را انفاق می کنند ﴿٣٥﴾ و[قربانی]شترانی تنومند را قرار دادیم آنها را برای شما از شعائر

اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ ۖ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافَّ ۖ فَإِذَا وَجَبَتْ
الله برای شما است در آنها خیری است پس یاد کنید نام الله را بر آنها درحالی که برپاایستاده اند پس چون [به زمین] بیفتد

جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ ۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرْنَاهَا
پهلوهای آنها پس بخورید از آن و بخورانید نیازمند خویشتن دار و خواهنده را بدین گونه رام نمودیم آنها[چهارپایان]را

لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾ لَن يَنَالَ اللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا
برای شما تا شما شکر بگزارید ﴿٣٦﴾ هرگز نمی رسد به الله گوشت های آنها و نه خون‌های آنها

وَلَٰكِن يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا
و لیکن می رسد به او تقوای شما این چنین رام گردانیدیم آنها را برای شما تا بزرگ بدارید

اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ ۗ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾ ۞ إِنَّ اللَّهَ
الله را بر آنکه راه نموده شما را و مژده بده نیکوکاران را ﴿٣٧﴾ همانا الله

نصف حزب ۳۴

يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٨﴾
دفاع می کند از آنان که ایمان آورده اند همانا الله دوست نمی دارد هر خیانتکار ناسپاس را ﴿٣٨﴾

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَٰتَلُونَ بِأَنَّهُمۡ ظُلِمُواْۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ نَصۡرِهِمۡ
اجازه داده شده است به آنانی که با ایشان جنگ می شود به این سبب که آنان به ایشان ستم شده است و همانا الله به یاری شان

لَقَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ ٱلَّذِينَ أُخۡرِجُواْ مِن دِيَٰرِهِم بِغَيۡرِ حَقٍّ إِلَّآ أَن
تواناست ۳۹ آنان که بیرون رانده شدند از خانه های شان به ناحق جز اینکه

يَقُولُواْ رَبُّنَا ٱللَّهُۗ وَلَوۡلَا دَفۡعُ ٱللَّهِ ٱلنَّاسَ بَعۡضَهُم بِبَعۡضٍ لَّهُدِّمَتۡ
می گویند پروردگار ما الله است و اگر نبودی دفع کردن الله مردمان را برخی ایشان را به برخی دیگر هر آینه ویران می شد

صَوَٰمِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَٰتٌ وَمَسَٰجِدُ يُذۡكَرُ فِيهَا ٱسۡمُ ٱللَّهِ
دیر های راهبان و کلیساهای مسیحیان و کنیسه های یهودیان و مسجدهای مسلمانان که یاد کرده می شود در آنها نام الله

كَثِيرٗاۗ وَلَيَنصُرَنَّ ٱللَّهُ مَن يَنصُرُهُۥٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَقَوِيٌّ
بسیار و هر آینه یاری می کند الله کسی که یاری می کند [دین] او را همانا الله قطعاً توانای

عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾ ٱلَّذِينَ إِن مَّكَّنَّٰهُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ أَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ
پیروزمند است ۴۰ آنانی که اگر توانایی دهیم ایشان را در زمین برپادارند نماز را

وَءَاتَوُاْ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَمَرُواْ بِٱلۡمَعۡرُوفِ وَنَهَوۡاْ عَنِ ٱلۡمُنكَرِۗ
و بدهند زکات را و فرمان دهند به کار نیک و باز دارند از کار ناپسند

وَلِلَّهِ عَٰقِبَةُ ٱلۡأُمُورِ ﴿٤١﴾ وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدۡ كَذَّبَتۡ
و برای الله است سرانجام کارها ۴۱ و اگر تکذیب کنند تو را هر آینه تکذیب کرده است

قَبۡلَهُمۡ قَوۡمُ نُوحٖ وَعَادٞ وَثَمُودُ ﴿٤٢﴾ وَقَوۡمُ إِبۡرَٰهِيمَ وَقَوۡمُ لُوطٖ ﴿٤٣﴾
پیش از ایشان قوم نوح و عاد و ثمود [پیامبران شان را] ۴۲ و [نیز] قوم ابراهیم و قوم لوط ۴۳

وَأَصۡحَٰبُ مَدۡيَنَۖ وَكُذِّبَ مُوسَىٰ فَأَمۡلَيۡتُ لِلۡكَٰفِرِينَ ثُمَّ
و اهالی مدین [قوم شعیب] و تکذیب شد موسی پس مهلت دادم به کافران سپس

أَخَذۡتُهُمۡۖ فَكَيۡفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٤﴾ فَكَأَيِّن مِّن قَرۡيَةٍ
گرفتم آنان را پس چگونه بود کیفر من ۴۴ پس چه بسا از آبادی که

أَهۡلَكۡنَٰهَا وَهِيَ ظَالِمَةٞ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا
هلاک کردیم [اهل] آن را درحالی که آن [آبادی] ستمکار بودند اکنون آن فروریخته است بر سقف هایش

وَبِئۡرٖ مُّعَطَّلَةٖ وَقَصۡرٖ مَّشِيدٍ ﴿٤٥﴾ أَفَلَمۡ يَسِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ
و [بسا] چاهی رها شده و کاخی بلند [یا گچ کاری شده] ۴۵ آیا نگشتند در زمین

فَتَكُونَ لَهُمۡ قُلُوبٞ يَعۡقِلُونَ بِهَآ أَوۡ ءَاذَانٞ يَسۡمَعُونَ بِهَاۖ فَإِنَّهَا
پس باشد برای آنان دل هایی که دریابند با آنها یا گوش هایی که بشنوند با آنها زیرا [حقیقت] این است که

لَا تَعۡمَى ٱلۡأَبۡصَٰرُ وَلَٰكِن تَعۡمَى ٱلۡقُلُوبُ ٱلَّتِي فِي ٱلصُّدُورِ ﴿٤٦﴾
نابینا نمی شوند چشم ها بلکه نابینا می شوند دل هایی که در سینه هاست ۴۶

وَيَسۡتَعۡجِلُونَكَ بِٱلۡعَذَابِ وَلَن يُخۡلِفَ ٱللَّهُ وَعۡدَهُۥۚ وَإِنَّ يَوۡمًا
و می خواهند به شتاب از تو عذاب را و هرگز خلاف نمی کند الله وعدهٔ خود را و همانا یک روز

عِندَ رَبِّكَ كَأَلۡفِ سَنَةٖ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾ وَكَأَيِّن مِّن
نزد پروردگار تو مانند هزار سال است از آنچه [شما] برمی شمارید (۴۷) و چه بسا از

قَرۡيَةٍ أَمۡلَيۡتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٞ ثُمَّ أَخَذۡتُهَا وَإِلَيَّ ٱلۡمَصِيرُ
آبادی که مهلت دادم به [اهل] آن درحالی که آنها ستمکار بودند سپس گرفتم آنها را و به سوی من است بازگشت [هرکس]

﴿٤٨﴾ قُلۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّمَآ أَنَا۠ لَكُمۡ نَذِيرٞ مُّبِينٞ ﴿٤٩﴾ فَٱلَّذِينَ
(۴۸) بگو ای مردم جز این نیست که من برای شما بیم دهنده‌ای آشکارم (۴۹) پس آنانی که

ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُم مَّغۡفِرَةٞ وَرِزۡقٞ كَرِيمٞ ﴿٥٠﴾
ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته برای ایشان آمرزش و روزی ارجمندی است (۵۰)

وَٱلَّذِينَ سَعَوۡاْ فِيٓ ءَايَٰتِنَا مُعَٰجِزِينَ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَحِيمِ
و آنانی که می کوشند در [ابطال] آیات ما درحالی که [به پندارشان] عاجزکنندگان [ما هستند] آنان اهل دوزخ اند

﴿٥١﴾ وَمَآ أَرۡسَلۡنَا مِن قَبۡلِكَ مِن رَّسُولٖ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّآ إِذَا تَمَنَّىٰٓ
(۵۱) و نفرستادیم پیش از تو هیچ رسولی را و نه هیچ نبی‌ای را مگر چون آرزو کرد

أَلۡقَى ٱلشَّيۡطَٰنُ فِيٓ أُمۡنِيَّتِهِۦ فَيَنسَخُ ٱللَّهُ مَا يُلۡقِي ٱلشَّيۡطَٰنُ
افکند شیطان در آرزوی او [خللی را] پس زائل می گرداند الله آنچه را می افکند شیطان

ثُمَّ يُحۡكِمُ ٱللَّهُ ءَايَٰتِهِۦۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٞ ﴿٥٢﴾ لِّيَجۡعَلَ
پس استوار می دارد الله آیات خود را و الله دانای سنجیده کار است (۵۲) تا بگرداند

مَا يُلۡقِي ٱلشَّيۡطَٰنُ فِتۡنَةٗ لِّلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٞ وَٱلۡقَاسِيَةِ
آنچه القا می کند شیطان آزمایشی برای آنان که در دل هایشان مرض است و برای آنان که سخت است

قُلُوبُهُمۡۗ وَإِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ لَفِي شِقَاقِۭ بَعِيدٖ ﴿٥٣﴾ وَلِيَعۡلَمَ
دل هایشان و همانا ستمکاران در ستیزه ای ژرف اند (۵۳) و تا بدانند

ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡعِلۡمَ أَنَّهُ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَيُؤۡمِنُواْ بِهِۦ
آنان که داده شده است به ایشان دانش که همانا این [وحی] حق است از طرف پروردگار تو پس ایمان آورند به آن

فَتُخۡبِتَ لَهُۥ قُلُوبُهُمۡۗ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَهَادِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِلَىٰ صِرَٰطٖ
پس فروتن کند برای آن دل هایشان و همانا الله هدایت کننده است آنانی را که ایمان آورده اند به راهی

مُّسۡتَقِيمٖ ﴿٥٤﴾ وَلَا يَزَالُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فِي مِرۡيَةٖ مِّنۡهُ حَتَّىٰ
راست (۵۴) و همیشه باشند کسانی که کافر شدند در تردیدی از این تا وقتی که

تَأۡتِيَهُمُ ٱلسَّاعَةُ بَغۡتَةً أَوۡ يَأۡتِيَهُمۡ عَذَابُ يَوۡمٍ عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾
بیاید برای ایشان رستاخیز ناگهانی یا بیاید برای ایشان عذاب روزی نازاینده [که خیری در آن نیست] (۵۵)

ٱلۡمُلۡكُ يَوۡمَئِذٖ لِّلَّهِ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡۚ فَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
فرمانروایی در آن روز از آنِ الله است حکم می کند میان ایشان پس آنان که ایمان آوردند

وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فِي جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ﴿٥٦﴾ وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ
و کردند کارهای شایسته در باغ های پرنعمت باشند (۵۶) و آنان که کافر شدند

وَكَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا فَأُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ عَذَابٞ مُّهِينٞ ﴿٥٧﴾
و دروغ شمردند آیات ما را پس آنان برای ایشان عذابی خوارکننده است (۵۷)

وَٱلَّذِينَ هَاجَرُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوٓاْ أَوۡ مَاتُواْ
و آنان که هجرت کردند در راه الله سپس کشته شدند یا مردند

لَيَرۡزُقَنَّهُمُ ٱللَّهُ رِزۡقًا حَسَنٗاۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَهُوَ خَيۡرُ
هر آینه روزی دهد به ایشان الله روزی نیکویی را و همانا الله اوست بهترین

ٱلرَّٰزِقِينَ ﴿٥٨﴾ لَيُدۡخِلَنَّهُم مُّدۡخَلٗا يَرۡضَوۡنَهُۥۗ وَإِنَّ
روزی دهندگان (۵۸) هر آینه داخل گرداند ایشان را به جایی که پسند کنند آن را و همانا

ٱللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٞ ﴿٥٩﴾ ۞ ذَٰلِكَۖ وَمَنۡ عَاقَبَ بِمِثۡلِ
الله دانای بردبار است (۵۹) چنین است [حکم راستین] و کسی که کیفر کند به مانند

مَا عُوقِبَ بِهِۦ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيۡهِ لَيَنصُرَنَّهُ ٱللَّهُۚ إِنَّ ٱللَّهَ
آنچه کیفر داده اند او را و پس از آن ستم کنند بر او هر آینه یاری دهد او را الله همانا الله

لَعَفُوٌّ غَفُورٞ ﴿٦٠﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ يُولِجُ ٱلَّيۡلَ فِي
درگذرندهٔ آمرزگار است (۶۰) این به سبب آن است که همانا الله داخل می کند شب را در

ٱلنَّهَارِ وَيُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِي ٱلَّيۡلِ وَأَنَّ ٱللَّهَ سَمِيعُۢ بَصِيرٞ
روز و داخل می کند روز را در شب و همانا الله شنوای بیناست

﴿٦١﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدۡعُونَ مِن
(۶۱) این به سبب آن است که همانا الله همان حق است و همانا آنچه را که می خوانند جز

دُونِهِۦ هُوَ ٱلۡبَٰطِلُ وَأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡكَبِيرُ ﴿٦٢﴾
او همان باطل است و همانا الله آن بلندمرتبهٔ بزرگ است (۶۲)

أَلَمۡ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ فَتُصۡبِحُ ٱلۡأَرۡضُ
آیا ندیده ای که همانا الله فرود آورده است از آسمان آب را پس می گردد زمین

مُخۡضَرَّةًۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٞ ﴿٦٣﴾ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ
سرسبز همانا الله نازک بین آگاه است (۶۳) برای اوست آنچه در آسمان ها

وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَهُوَ ٱلۡغَنِيُّ ٱلۡحَمِيدُ ﴿٦٤﴾
و آنچه در زمین است و همانا الله همان بی نیاز ستوده است (۶۴)

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِى ٱلْأَرْضِ وَٱلْفُلْكَ تَجْرِى فِى ٱلْبَحْرِ
آیا ندیده‌ای که همانا الله مسخر کرده‌است برای شما آنچه در زمین است و کشتی ها را که می روند در دریا

بِأَمْرِهِۦ وَيُمْسِكُ ٱلسَّمَآءَ أَن تَقَعَ عَلَى ٱلْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِۦٓ إِنَّ
به فرمان او و نگه می دارد آسمان را از آنکه بیفتد بر زمین مگر به حکم او همانا

ٱللَّهَ بِٱلنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ٦٥ وَهُوَ ٱلَّذِىٓ أَحْيَاكُمْ
الله به مردم مهرورز مهربان است ۶۵ و اوست آنکه زنده کرده شما را

ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ لَكَفُورٌ ٦٦
پس می میراند شما را باز زنده می کند شما را همانا انسان بس ناسپاس است ۶۶

لِّكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَٰزِعُنَّكَ
برای هر امّتی مقرر کرده ایم یک راه بندگی را که ایشان بدان می پردازند پس نباید که کشمکش کنند با تو

فِى ٱلْأَمْرِ وَٱدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُّسْتَقِيمٍ ٦٧
در کار [دین] و دعوت کن به سوی پروردگار خویش همانا تو بر راه راستی ۶۷

وَإِن جَٰدَلُوكَ فَقُلِ ٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ٦٨ ٱللَّهُ يَحْكُمُ
و اگر چون و چرا کنند با تو پس بگو الله داناتر است به آنچه می کنید ۶۸ الله داوری می کند

بَيْنَكُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ فِيمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ٦٩
در میان شما در روز رستاخیز در آنچه که در آن اختلاف می کردید ۶۹

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِى ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ إِنَّ ذَٰلِكَ
آیا ندانسته‌ای که همانا الله می داند آنچه را در آسمان و زمین است همانا این [همه ثبت] است

فِى كِتَٰبٍ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٌ ٧٠ وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ
در کتابی همانا این [همه] بر الله آسان است ۷۰ و می پرستند به جز

ٱللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِۦ سُلْطَٰنًا وَمَا لَيْسَ لَهُم بِهِۦ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ
الله چیزی را که فرود نفرستاده است برای [اثبات] آن حجّتی را و چیزی را که نیست برای آنان به آن دانشی و نیست برای ستمکاران

مِن نَّصِيرٍ ٧١ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتُنَا بَيِّنَٰتٍ تَعْرِفُ فِى
یاوری ۷۱ و چون خوانده شود بر ایشان آیات ما درحالی که روشن است می شناسی [خواهی دید] در

وُجُوهِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ٱلْمُنكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ
روی های کسانی که کفر ورزیدند ناخوش آیندی را نزدیک است که آنان حمله کنند

بِٱلَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتِنَا قُلْ أَفَأُنَبِّئُكُم بِشَرٍّ مِّن
بر کسانی که می خوانند بر ایشان آیات ما را بگو آیا خبر دهم شما را به بدتر از

ذَٰلِكُمُ ٱلنَّارُ وَعَدَهَا ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ٧٢
این، [آن] آتش است که وعده کرده آن را الله برای کسانی که کفر ورزیدند و بد بازگشتگاهی است [آن] ۷۲

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٞ فَٱسۡتَمِعُواْ لَهُۥٓۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ
ای مردمان زده شده است مَثَلی پس بشنوید آن را همانا آنان را که

تَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ لَن يَخۡلُقُواْ ذُبَابٗا وَلَوِ ٱجۡتَمَعُواْ لَهُۥۖ
فرا می خوانید به جز الله هرگز نمی آفرینند مگسی را و اگرچه جمع شوند برای آن [کار]

وَإِن يَسۡلُبۡهُمُ ٱلذُّبَابُ شَيۡـٔٗا لَّا يَسۡتَنقِذُوهُ مِنۡهُۚ ضَعُفَ
و اگر برباید از ایشان مگس چیزی را باز نمی ستانند آن را از او چه ناتوان اند!

ٱلطَّالِبُ وَٱلۡمَطۡلُوبُ ﴿٧٣﴾ مَا قَدَرُواْ ٱللَّهَ حَقَّ قَدۡرِهِۦٓۚ إِنَّ
آن خواهنده[از غیر الله] و آن خواسته شده[به جای الله] ﴿۷۳﴾ ارج ننهادند الله را سزاوار ارجمندی اش همانا

ٱللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾ ٱللَّهُ يَصۡطَفِي مِنَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ
الله توانای پیروزمند است ﴿۷۴﴾ الله برمی گزیند از فرشتگان

رُسُلٗا وَمِنَ ٱلنَّاسِۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعُۢ بَصِيرٞ ﴿٧٥﴾ يَعۡلَمُ
فرستادگانی را و از آدمیان همانا الله شنوای بیناست ﴿۷۵﴾ می داند

مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡۗ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرۡجَعُ ٱلۡأُمُورُ ﴿٧٦﴾
آنچه را پیش روی ایشان است و آنچه را پس ایشان است و به سوی الله بازگردانده می شود همهٔ کارها ﴿۷۶﴾

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱرۡكَعُواْ وَٱسۡجُدُواْۤ وَٱعۡبُدُواْ
ای کسانی که ایمان آورده‌اید رکوع کنید و سجده کنید و بندگی نمایید

رَبَّكُمۡ وَٱفۡعَلُواْ ٱلۡخَيۡرَ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ ۩ ﴿٧٧﴾
پروردگار خود را و بکنید کار نیکو را باشد که شما رستگار شوید ﴿۷۷﴾

سجده مستحب

وَجَٰهِدُواْ فِي ٱللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِۦۚ هُوَ ٱجۡتَبَىٰكُمۡ وَمَا جَعَلَ
و کوشش کنید در راه الله کوششی که شایستهٔ اوست او برگزید شما را و قرار نداد

عَلَيۡكُمۡ فِي ٱلدِّينِ مِنۡ حَرَجٖۚ مِّلَّةَ أَبِيكُمۡ إِبۡرَٰهِيمَۚ هُوَ سَمَّىٰكُمُ
بر شما در [کار] دین هیچ تنگنایی [پیروی کنید] آیین پدرتان ابراهیم را او نامید شما را

ٱلۡمُسۡلِمِينَ مِن قَبۡلُ وَفِي هَٰذَا لِيَكُونَ ٱلرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيۡكُمۡ
مسلمان پیش از این و در این[قرآن] تا باشد این پیامبر گواه بر شما

وَتَكُونُواْ شُهَدَآءَ عَلَى ٱلنَّاسِۚ فَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ
و باشید شما گواهان بر مردم پس برپادارید نماز را و بپردازید زکات را

وَٱعۡتَصِمُواْ بِٱللَّهِ هُوَ مَوۡلَىٰكُمۡۖ فَنِعۡمَ ٱلۡمَوۡلَىٰ وَنِعۡمَ ٱلنَّصِيرُ ﴿٧٨﴾
و چنگ زنید به [دین] الله اوست سرپرست شما پس نیکو سرپرستی و نیکو یاوری است ﴿۷۸﴾

ترتیبها ۲۳

سُورَةُ المُؤۡمِنُونَ

آیاتها ۱۱۸